

БИТНА ПОВРЕДА ОДРЕДАБА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА
(члан 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а)

Првостепени суд у изреци пресуде није навео о ком проценту ТХЦ-а се ради у конкретном случају, нити су у образложењу пресуде дати разлози у том правцу, а наводи се да „марихуана“ представља опојну дрогу, због чега је пресуда неразумљива.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени НА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ, осуђен је на казну рада у јавном интересу у трајању од 180 часова и изречена му је мера безбедности одузимања предмета. Против ове пресуде жалбу је изјавио ОЈТ у Сомбору због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд пресуду преиначи тако што ће окривљеном изрећи строжију кривичну санкцију, док АЈТ у Новом Саду предложи да другостепени суд изрекне казну затвора.

Поступајући по жалбеним наводима, Апелациони суд је испитао првостепену пресуду по службеној дужности у смислу члана 380. ЗКП-а, па налази да је пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, на коју суд пази по службеној дужности, јер је изрека неразумљива и противречна разлозима пресуде и у њој нису наведени разлози о одлучним чињеницама.

У чињеничном опису наводи се да је окривљени НА „...за сопствену употребу, у мањој количини, неовлашћено држао суву зелену биљну материју-коноплю (Cannabis sativa), која је Решењем о утврђивању опојних дрога и психотропних супстанци проглашена за опојну дрогу, која дрога је била била упакована у ручно прављену цигарету и пластичну врећицу укупне нето тежине 4,9 гр....“.

Сходно одредби члана 112. став 15. КЗ опојним дрогама сматрају се супстанце и препарати који су прописима заснованим на закону проглашени за опојне дроге, док је чланом 58. став 2. тачка 1. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама (Сл.гл. бр. 99/10 од 27.12.2010. године, који је ступио на снагу 04.01.2011. године) прописано да је забрањено гајење биљака из којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце, као и њихов промет и поседовање, осим под условима прописаним овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона, па између осталог и гајење врста и варијанти конопље (под Cannabis) који могу садржати више од 0,3% супстанци из групе тетрахидроканабинола, док је ством 3. Закона прописано да се на описану забрану примењују прописи којима се уређују кривична дела. Првостепени суд није у изреци пресуде навео о ком проценту ТХЦ-а се ради, нити су у образложењу пресуде дати разлози у том правцу, а наводи се да таква „марихуана“ представља опојну дрогу, због чега је пресуда неразумљива.

Како је према чињеничном опису окривљени дело извршио дана 28.04.2011. године, а напред наведени закон је на снагу ступио 04.01.2011. године, (пресуда је донета 26.07.2012. године те је суд био у обавези да зна за одредбе овог закона и исти примени), па је исти повољнији за окривљеног, суд је био дужан да примени његове одредбе приликом одлучивања о питању да ли је зелена биљна материја опојна дрога у складу са императивним одредбама тог закона.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.203/12 од 26.07.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-3796/12 од 29.11.2012. године)